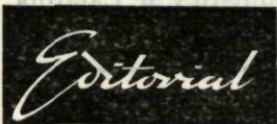

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NÚMERO 567
10 DE DICIEMBRE DE 1961

Necesidad de esperanza

Hay un poeta francés —Charles Péguy— que sintió siempre una marcada predilección por la esperanza, «pequeña esperanza», como él la llama, colocada entre sus grandes hermanas que son la fe y la caridad. Las obras que quieren denominarse manifestaciones de fe y de caridad son o pueden ser, aparatosas y visibles. Las grandes catedrales medievales y la obra de San Vicente de Paúl, por ejemplo, son testimonios de uno y otra. La esperanza, en cambio, suele vivir, acostumbra a radicar en lo más íntimo de cada uno, en el meollo del propio ser. Es menos aparatosa pero no menos necesaria.

En un mundo en convulsión —que no quiere decir, naturalmente, ni más ni menos malo o bueno que otros—, en este mundo en que hemos venido a vivir y en el que debemos vivir plenamente, la esperanza se convierte en una gran virtud especialmente necesaria. En medio de la convulsión, en pleno desencadenamiento de fuerzas contrapuestas, de amenazas que ponen en cuarentena, en estado de aviso permanente la existencia misma del mundo y de nosotros en él, la pequeña esperanza —que se acuesta y se levanta cada día con cada uno de nosotros, que sigue con nosotros en cada momento, en cada acto nuestro del día—, la pequeña esperanza es la compañera indefectible, imprescindible, que alienta nuestro vivir, que nos hace levantar la vista, no hacia las nubes, donde nada veremos, sino hacia un horizonte más sugestivo, aún sin pérdida del realismo dramático que toda vida es. Y el cristianismo, precisamente porque debe tener la certeza de que espera a Alguien, debería ser, en medio del mundo, en medio de los hombres, este gran portador de esperanza que el mundo y los hombres de hoy necesitan con urgencia.

Diàleg amb el lector

Papers

No és d'ara, sinó de temps, la frase que ha dit que vivim en el regne del paper. El paper —negre sobre blanc— el necessitem per a la nostra informació, per a la nostra fruïció més o menys —alguna vegada gens— encertada. El paper, blanc encara, espera el traç de la nostra mà, la pulsació d'unes lletres de la nostra màquina, per tal que aquell amic rebi la nostra confiança, aquell client la nostra oferta, aquell organisme la nostra petició....

El paper ens envolta. No cal pas que quedem esmaperduts en fer aquesta constatació. No és cap novetat. I, a més, el paper, com qualsevol altra cosa és ben neutre i, més encara, amb possibilitats de produir-nos un servei. Les coses que l'home ha anat conquerint —i el paper n'és una— són bones sempre quenosaltres, els homes, sapiguem trobar, encertar la més convenient aplicació.

Ara, el paper és sempre un medi. Per això sempre ens ha trasbalsat fonament el fet, tantes vegades repetit, tantes vegades sentit, d'aquella entrada d'un malalt o d'un ferit greu en un centre qualsevol i d'aquella primera insistència en el demanar «papers» que és la traducció camuflada del saber qui respon d'aquell que necessita una assistència urgent. Aleshores el paper esdevé «papereig», suplanta, en importància, una vida d'home. No et sembla, amic lector, que això ja és massa fort? Massa gruixut? Un home sempre val més que qualsevol paper, encara que sigui un o uns quants d'aquests «papers», de tiratge restringit que el Banc d'Espanya fabrica en exclusiva. Una tergiversació de valors de tal mena, si en alguna cosa ens fa pensar tot seguit és si aquell que la practica és realment un home o bé un paper més en un aparell enginyós, però inhumà, de paperassa immensa.

Salario

Cuando el trabajo se remunera mediante el salario, la justicia, pide, ante todo, que éste sea, por lo menos, suficiente para atender a la subsistencia del trabajador y de su familia en condiciones normales. A partir de este mínimo, debe crecer en proporción a la calidad y el rendimiento. En igualdad de condiciones de trabajo y rendimiento el salario de la mujer debe ser igual al del hombre.

Breviario de Pastoral Social
(Episcopado Español, 1959)

Cultos de la Semana

Hoy, Domingo II DE ADVIENTO, cultos según el horario de los días festivos.

FESTIVIDAD DE STA. LUCIA. A las 10 Misa Solemne y sermón.

NAVIDAD DEL NECESITADO. El próximo domingo día 17, tendrá lugar en esta Parroquia la Colecta en favor de la «Navidad del necesitado».

BULA DE LA STA. CRUZADA. Puede adquirirse en el Despacho Parroquial los miércoles, jueves y viernes de 12 a 1. Todos los fieles deberán atenderse a las últimas disposiciones de la Santa Sede referente a la cuantía y al número de bulas que han de adquirirse

Retiro femenino

Para el próximo viernes día 15, la Unión Espiritual de Madres Católicas, organiza su reglamentario retiro-conferencia dirigido por el Ilustre Deán-Arcipreste, D. Miguel Badosa, en la Sala Parroquial y a las seis de la tarde.

Colectas y Donativos

Necesidades parroquia 1673'10

COMENTARIO LITURGICO

El próximo sábado a las 9 de la noche en la capilla del Santísimo, lectura de los textos litúrgicos de la misa del día siguiente y breve comentario. El acto durará exactamente veinte minutos.

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Horario de Misas. Los días festivos a las 8, 10'30 y 1. Los días laborales, a las 8 de la mañana.

Catecismo. En el barrio «Xarlet» a las 11'30 de la mañana y en la Parroquia, a las 3'30 de la tarde.

Colecta pro ayuda al necesitado. Hoy, en todas las misas se hará una colecta especial para ayudar a los necesitados, especialmente en la próxima Navidad.

Bula de la Sta. Cruzada. Se publicará hoy antes de la segunda misa y los fieles podrán adquirirla a partir del próximo domingo al final de las misas y en la Casa Rectoral

Fiesta Patronal. El próximo sábado la empresa Jabones Camp, celebrará con una misa Solemne, cantada por un coro y acompañamiento de orquesta a fin de honrar a su patrona la Virgen del Olivo.

Actividades. El próximo domingo, día 17, tendrá lugar una excursión de la juventud de la parroquia a S. Llorenç del Munt. La excursión se hará en autocar. Precio aproximado 50 ptas.

Ensayo de cantos El próximo Jueves, Viernes y Sábado de 9 a 10 de la noche, habrá ensayo de cantos para la juventud.

La próxima semana saldrá el boletín de información sobre la construcción del templo.

Bautismos

María Nuria Samón Coma; Mª Mercedes Pregona Tubau; Francisca López Miralla; Margarita Dalmau Serra; Matilde del Coral Morales Martínez; José Lax González; Lourdes Mora Mas-caró.

Defunciones

José Jiménez Bautista (todos los sacramentos); José Brossa Crusellas (todos los sacramentos).

Proclamas matrimoniales

Juan Soriano Montero y Mª Catalina Sánchez Casanova.

Cine...

Viene de la pág 7)

va Zelanda con procedimientos de novela rosa, Aparte la interpretación de la protagonista no ofrece ningún interés al explicar los caracteres de los protagonistas es demasiado minuciosa y no lo consigue correctamente. La actuación de la protagonista. (no cumple con su deber) la hace moralmente inaceptable.

NOCHES DE CLEOPATRA (3R) Mario Matelli (Mundial Payasada de época.)

QUO VADIS? (2) Mervin Le Roy (Principal) casi lo mismo que Ben-Hur.

NO ME ABANDONES (2)

LILI MARLEN (2)

Semana Próxima

ESPOSA CULPABLE (3R)

EL BARON Y SU YATE (3)

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - TI 300

más comodidad para usted...

Lavadoras a BOMBO

Con Rotación dos Direcciones

Ropa más limpia... superior **DEMOSTRACIONES:**

a toda otra forma de lavado

HOGAR LUZ

C. Clavé, 47
Granollers

Els vells i malalts també col·laboran a la nostra Setmana

Com l'any pasat vàrem anar a visitar als malats, asilats i presos al començar la Setmana de Joventut, organitzàrem un petit festival en el Hospital Asil, en el que prengueren part una parelleta de l'Esbart Dansaire de Granollers, alguns rapsodes locals i no hi faltaren cants.

Els qui hi assistírem, vàrem veure als asilats molt contents, segurament perquè els deu agradar sentir-se recordats per la joventut i com que estan tan aïllats del soroll i aconteixements de la nostra ciutat, que per ells la notícia de la nostre setmana i el sentir-se lligats a ella per la nostre petició d'oferiment, sacrifici i oracions per el seu millor éxit, deu fer que tornin a reviure en tots ells el que un dia foren puntal d'una família i que també depenien d'ells altres persones.

Els malalts ens donaren l'impressió que, ja feia temps que ens esperaven, ¿deu ésser tant trist i llarg el temps que han de passar fins a recuperar-se (si tenen la sort d'arribar) que, el consol de una joventut conscient dels seus sofriments, feu que nosaltres veigésim en els seus rostres una expressió d'agraïment i unes ganes grans d'ajuda a tot el que els demanàrem. Estic segura que tal com ens prometeren resen moltíssim i ofeireixen a Déu el seu sacrifici, que sense cap dubte els acceptarà. Té tant de valor el prec de un malat!

Visitàrem homes, dones, joves i vells i tots tingueren una rialla per a nosaltres alguns d'ells és molt possible, que poques vegades els haguessin parlat d'oració i menys encara demanai un sacrifici i semblava que ens tenien de rebre malament, més fou molt al contrari, tal com dic donava l'impressió de que esperaven la nostre petició i el que els diguéssim que Déu escolta amb predilecció als malans i sofrents.

Per tots els que hi assistírem ens feu un gran bé al comprovar que hi han moltes persones que sense coneixe'ns ens esperen.

Paquita

Esperança de salvació

Tots els homes viuen en l'esperança de felicitat. Les seves recerques es desvien sovint cap a direccions falses o persegueixen somnis quimèrics.

En mig dells l'Església espera el retorn de Crist que establirà un món nou de pau i d'amor.

Tu també tens necessitat d'Ell, perquè és l'únic SALVADOR que et farà reixir de la mort.

Han vingut vencedors, han vingut alliberadors. Cap d'ells han pogut alliberar-nos d'aquestes dos mals: l'odi i la mort. Els homes es barallen i moren. Unicament Crist es presenta com un capdavanter capaç de reunir tots els homes sense distincions de nacionalitats, ni de races, ni de cultures, ni de sistemes econòmics: el seu únic manament és el **d'estimar**. Unicament Ell ha passat per la mort com a vencedor i ens ha fet participants de la seva victòria. Ell és l'únic capaç de conduir-nos com un pastor vers els pasturatges de la pau i del repós.

els profetes l'han anunciat

«Tu Betlem: és de tu que en sortirà el cap que serà el pastor del meu poble»

(Miqueas).

«Li poseràs el nom de «Jesús» ja que Ell serà qui salvarà el seu poble de tot pecat» (Angel a Josep)

Preparem-nos a rebel·l com el Salvador

El patró, els familiars, el govern, el sindicat miren de solucionar-te les teves coses. Però no han pogut posar en el teu cos una força per la que puguis sortir viu del sepulcre...

Els teus sofriments, les teves dificultats, les teves crisis, les tindràs des d'aleshores com a provisionals i fecondes. Perquè el trànsit de la mort a la vida de Crist ha volgut que s'acomplís en totes les nostres coses.

Que pots tu, donar de millor als homes que t'envolten, sinò ajudar-los a retrovar l'amistat de Déu gràcies a Aquell que ve de Déu per conduir-nos a Déu?

En el món sencer, com tu, milers d'homes esperen Jesucrist.

Ha vingut ja fa dos mil anys

Tornarà a la fi dels temps

Ve ara si tu celebres la seva vinguda amb cor ben preparat.

Mn. M. Filella

L'actualitat té un nom: Els premis de Sta. Llúcia

Després dels principals premis literaris francesos, dels castellans «Ondas», «Biblioteca Breve» i «Elisenda de Montcada», de cara ja a les festes nadalengues, arriba la diada de Santa Llúcia, assenyalada per a la concessió dels premis literaris catalans més destacats, des del «Sant Jordi» de novel·la, dotat amb cent cinquanta mil pessetes, fins al de monografies comarcals que porta el nom del nostre conciutadà «P. Maspons i Camarasa», passant pels de biografia «Aedos» (catalana i castellana), el «Víctor Català» de narracions i el «Josep Yxart» d'assaigs.

Es, com ha dit algú, la festa major de les lletres catalanes. Gairebé es podria dir del miracle de les lletres catalanes. Perquè és un fet fàcilment comprovable l'existència de llengües que viuen en plena normalitat, i compten, per tant, amb escola, premsa, radio, televisió, cinema, oficialitat, etc., i no tenen pas una literatura tan important i diversa com és avui la catalana. Només pot atribuir-se a un voler de Déu que la llengua catalana mantingui la vitalitat actual malgrat l'absència d'aquells elements, la poderosa influència del castellà, que disposa de tots els mitjans, la immigració i la facilitat amb que els catalans «es passen» al castellà.

Així i tot creiem que Déu, en les coses terrenes, acostuma a valdre's dels homes, i que en això, com gairebé en tot, els uns viuen de l'esforç dels altres. Els que no fan, i fins i tot els que desfan, viuen de les rendes que acumulen aquells que fan. No obstant, cal tenir ben present, i així procurar alleugerir el pes, que els que fan —en parlar, en llegir, en escriure, etc.— han d'arrossegar també el llast d'aquells que no fan. En certa manera, és com a l'Església amb la comunió dels Sants.

Entre tradició i progrés

El número 8è. de QUESTIONS DE VIDA CRISTIANA (125 pàgines, plenes, com sempre d'interés), els cinc estudis fonamentals de sumari enfronten de manera valent i seriosa els problemes que entre tradicionalisme i progressisme es plantejen en el camp cristià. *Tradició i progrés* és, precisament, el títol de l'article d'entrada, que escriu Dom J. Evangelista Vilanova. Els altres escrits, que enfoquen el mateix problema sota aspectes diferents i tots ells de gran interès són: *¿Progrés en l'evangelització?*, de Dom Aureli M. Argemí; *Aspectes doctrinals del progressisme*, del francès P. Bigo, S. J.; *Cristians-Sacerdots i Sacerdots-Cristians*, assaig molt suggestiu de Dom Agustí M Vila-Abadal, i *Notes sobre Charles Moeller o el valor social d'una crítica literària cristiana*, de Joon Triadú.

Com sempre -- i conservant el mateix interès i el mateix caràcter incisiu de sempre -- el número es clou amb el *Mirador*, *Signes del temps* i la *Bibliografia*.

Una vegada més, en donar notícia de Qüestions de Vida cristiana, hem d'assenyalar el seu interès i gairebé necessitat de lectura per al cristià del nostre temps i del nostre país, puix es tracta d'una publicació que, fins ara, no té parió i és, per això mateix, insubstituïble.

CRHISTMES

Per a la gran Festa de Nadal

Contes, Llibres infantils
i Material Escolar
per a la diada dels Reis

El més gran assortit
i als preus més reduïts

Gráficas Garrell

J. Umbert, 24 - Tel. 631

4 - Granollers

Cada setmana, un llibre

La Feria vacia

El premi de novel·la Ciutat de Barcelona 1960 va conquerir-lo, com tothom ja sap, *La feria vacia*, segona que ha publicat Julio Manegat. La primera, *La ciudad amarilla* (finalista del Premi Planeta 1958) feia ja preveure el talent literari de l'autor. Aquesta segona, el confirma plenament.

Julio Manegat, prou conegut com a crític i dramaturg, i per una extensa i variada labor periodística, ens ofereix ara una novel·la valenta, sense concessions a la galeria, que borta implícita una fonda preocupació religiosa i social.

Novament torna a insistir en un tema de caràcter urbà. Novament ens fa la pintura de la vida minúscula d'un home de ciutat. Aquesta vegada, però, l'home és un drogat que s'escapa del lloc on es trobava internat, i això fa que la seva aventura i els seus problemes tinguin encara una major pregonesa i densitat.

Manegat no ha escollit, doncs, cap tema fàcil. En el fons, ha volgut fer una novel·la de tipus religiós, malgrat que aquesta intenció no es manifesti fins al final de l'obra, i encara no és imposada per l'autor. El lector ha de descobrir-la i d'interpretar-la. Amb tot, ha volgut demostrar-nos l'eficàcia operant de l'oració i la manera d'actuar la Gràcia damunt la persona humana, a qui Déu li respecta la llibertat.

I al voltant d'aquesta idea central, hi veiem així mateix una crítica, no dura però sí eficaç, del món de l'alta burgesia, d'aquest món que, moltes vegades, té els valors morals només com una pura fórmula convencional.

Es tracta d'una novel·la ben meditada, ben estructurada, que va augmentant de tensió i de dramatisme a cada full. La patètica història del protagonista, Esteban Stockton, un morfíman que s'ha evadit del nosocomi de Sant Andreu, és seguida conscientment pel lector, qui l'acompanya en els seus anants i vinents pels carrers de Barcelona, per tal d'aconseguir productes tòxics, i s'endinsa dins el buit de la seva fira interior, i viu les seves exaltacions, els seus moments d'angoixa, els seus defalliments, tot el seu procés psicològic real

Ara bé, Esteban Stockton no es troba immers sota els efectes d'una intoxicació ja sense remei. No és un home totalment perdut. No és un viciós, sinó un ésser dolorosament humà que lluita per la seva llibertat, enmig d'una ciutat hostil i laberíntica, fins que es lliura novament a la policia perquè el reintegri al lloc de procedència. Dels dos camins a seguir, Esteban Stockton ha escollit el millor.

Manegat no sols ens ha dibuixat un acabat estudi psicològic del protagonista. Ha reeixit també en descriure'ns els altres personatges que intervenen en l'acció, plens de naturalitat i de verisme. Així mateix, l'ambientació i el paisatge urbà són fidelment reproduïts i contribueixen a arrodonir el desenvolupament de la narració, tota ella escrita amb una gran dignitat literària i una notable correcció.

No s'aprecia cap transició brusca que trenqui el ritme tibant de l'acció, la qual dura exactament una jornada. La lluita del protagonista, tant amb ell mateix com amb els altres personatges per tal d'obtenir la droga, així com els records de la seva vida anterior que el van martiritzant contínuament, entrecruant-se en l'acció, estan molt ben plasmats, i els diàlegs són vius, sense artificis. El problema plantejat és resolt amb senzillesa i dignitat i amb una admirable versemblança, cosa que encara ens fa més agradable aquesta novel·la que ens presenta un tema tan espinós i una situació tan complexa.

Resumint, podem dir que en aquesta «feria vacia» passen moltes coses, totes elles interessants i transcendents, d'un alt contingut humà. No és cap novella buida. A més a més de la seva vàlua literària, fa pensar i fa sentir. I això, dins la panoràmica novel·lística actual, no és pas poca cosa.

Esperem, doncs, altres obres de Julio Manegat. Perquè estem convençuts que sempre tindrà quelcom important per a dir nos. I que no ens ha de defraudar.

M.

Fitxa del llibre. LA FERIA VACIA. Julio Manegat. Premi de novel·la «Ciutat de Barcelona 1960» Editorial Planeta (Barcelona) Col·lecció «Autores españoles contemporáneos» 1ª edició, abril 1961, Enquadernat en tela 302 pàgines. 70 pessetes.

Semana de Juventud

«El séptimo día es de descanso... No harás ningún trabajo... Porque en seis días hizo Yahveh los cielos y la tierra, el mar y todo cuanto hay en ellos, y el séptimo día descansó.»

(Exodo, 20.11)

«El deporte, sin perder nada de su valor técnico, debe estar ordenado al perfeccionamiento intelectual y moral del alma.»

(Pío XII.24.10.)

«El teu camí devers la felicitat no parteix de les persones y de les coses per arribar a tu, partix sempre de tu per arribar als altres.»

(M. Quoist)

«L'esplai fomenta i estimula les bones inclinacions i és un mitjà per l'equilibri i serenar els esperits».

(Dr. Torras i Bages.)

Temes locals

Majestic

El pasado jueves día 7 el antiguo cine Coliseum pasó a ser cine Majestic. Durante el tiempo en que este local tuvo por nombre cine España o cine Coliseum mucha gente se obstinó en llamarle Majestic (nombre que había tenido antes del Movimiento Nacional), y el empresario del local, Sr. Massó, recogiendo la «voz pópuli» y seguramente su propio sentir (en este local el Sr. Massó ha pasado la mayor parte de su vida comercial) lo ha rebautizado con su antiguo nombre.

Es interesante recordar que en el solar donde hoy se encuentra el flamante Majestic, el 22 de abril de 1905, el primer empresario de Granollers, llamado Valero, levantó en una barraca de madera, el primer cine de nuestra ciudad, «EL CINEMATOGRAFO DE LA PLAZA PERPIÑA». (quince días antes había estado en la sala del casino). La entrada costaba 15 céntimos y 25 preferencia. Aquel cine de 1905, mudo con una pantalla minúscula y con pocas comodidades ha pasado a ser el buen local actual con una enorme pantalla, imagen en color y un sonido que le deja a uno sordo.

S.

Centre d'estudis

Ponència de Mn. Cardús

Amb l'assistència gairebé total dels seus membres i nombrosos invitats, el Centre d'Estudis celebrà sessió plenària, corresponent al mes de desembre el passat divendres, dia 1, a la casa de Cultura Sant Francesc de la Fundació Pere Maspons i Camarasa. Desenvolupà la ponència de torn el numerari Mn. Josep Cardús sobre el tema «La parròquia de Marata, de les Franqueses del Vallès»

Prenent per inici la venda d'un palau al terme de Maserata l'any 895, primera dada històrica espigolada pel ponent, reconstruí, amb abundosa documentació, el procés històric de l'actual parròquia de Marata fins al primer, quart del nostre segle i explicà els orígens del patronatge de Santa Coloma de Sens. Aixoplà el tema fent història dels quatre nuclis que integren Les Franqueses del Vallès. La ponència de mossèn Cardús pot situar-se, sens dubte, entre les més interessants i documentades que s'hagin llegit al Centre d'Estudis.

Després dels acostumats comentaris, el nou director, Sr. Lluís Arimany, presentà a la consideració del ple bona maina d'ambiciosos projectes que seran objecte d'estudi en les sessions vinents. Fou llegida una fixa del numerari Sr. Vernet sobre la festa de Santa Cecília

i l'acte d'homenatge al compositor granollerí, mestre Benet Morató i Maynou. En finalitzar la sessió foren lliurades als membres del Centre les dues ponències darrerament editades: «El vino es la más sana e higiènica de las bebidas» de Ramón Sobrevia i Coll, corresponent al curr 1955 56, i «La enseñanza en Granollers» de Gabriel Montagud i Galan, primera del present curs.

Per la sessió vinent ha estat fixada la data del 12 de gener i la ponència anirà a càrrec del numerari Sr. Jaume Viñallonga i Borrell, que disertarà sobre el tema «Granollers visto a través de los acuerdos municipales».

El mejor surtido - Los mejores precios

V Semana de Juventud

Al cerrar la edición de nuestro Boletín, la V Semana de Juventud está en pleno desarrollo. Nuestros jóvenes y muchachas han abarrotado el Casino-Club de Ritmo todas las noches. Las conferencias han sido interesantísimas, sobre todo las del lunes y el jueves en las que el Dr. Ventosa y D. Juan Rossell supieron calar hondo en la mente y el corazón de los oyentes. Nos falta todavía asistir a las sesiones de cine, teatro, conferencia y concierto de jazz y al gran Festival Polideportivo del domingo final de la Semana. En el próximo Boletín dedicaremos un amplio reportaje gráfico sobre los principales acontecimientos de la V Semana de Juventud.

Conferencias

El pasado miércoles día 6 y a la misma hora, dos distinguidos granollerenses, los Sres. D. Juan Torras Serratacó, destacado industrial y D. Salvador Llobet Reverter, profesor y publicista, pronunciaban sendas conferencias en el Aula Magna de la Escuela de ingenieros y Ateneo Barcelonés,

respectivamente, de la Ciudad Condal sobre los temas «Problemática textil familiar» el primero y «Las Comarcas Catalanas», el segundo. Nos es muy grato destacar esta importante presencia y proyección granollerense en el ámbito cultural y estudioso de la gran urbe barcelonesa.

Exposición de arte

Con motivo del Día de la Madre, el pasado día 8 fue inaugurada en el edificio de la Organización Juvenil Española una exposición de dibujos juveniles del certamen convocado al efecto entre los escolares de nuestra ciudad, en la que figuran trabajos de singular importancia y que ha sido ya muy visitada y elogiosamente comentada.

Fallecimiento

Nuestro buen amigo Juan Castellagué Planas pasa por el doloroso trance de la muerte de su madre, la Sra. D.ª Margarita Planas Domínguez. Al expresarle nuestra condolencia elevamos una plegaria al Señor.

Té la palabra el lector

Sr. Director de «Granollers, Comunitat Cristiana»:

D'ençà que començaren les reformes del cinema «Coliseum» -avui, altra volta «Majestic»- els programes que ens han ofert els altres dos locals d'estrena (?)

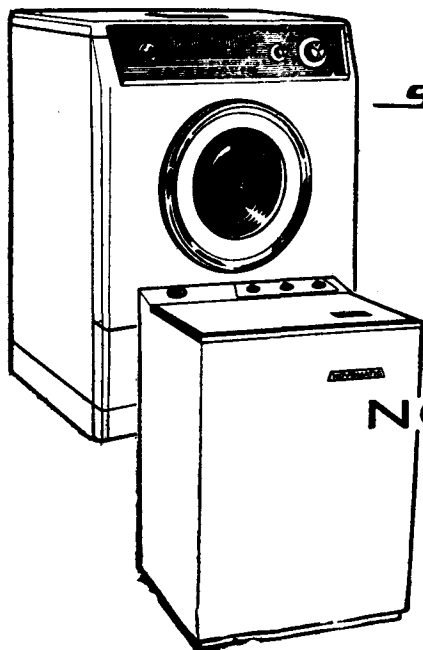
han estat francament deficients, de poca qualitat, amb pel·lícules de complement més que no pas d'altra cosa. Diuen que «la unió fa la força», però en aquest cas aquells que, a la nostra ciutat, tenim com única diversió el cinema, hi hem sortit perdent. No són pas d'un refinament exagerat, però sí que de tant en tant, ens agrada de veure quelcom que valgui la pena. Les pel·lícules que fa uns mesos ens ofereixen no les veiem anunciades en cap cinema de la capital. Segurament deuen fer-les per encàrrec exclusiu dels nostres. I no tant sols no se'en projecten d'aquesta temporada -que potser fóra demanar massa- sinó tampoc de temporades anteriors. Una mostra: «El séptimo sello», d'Ingmar Bergman, l'estiu passat fou estrenada a la veïna població de Cardedeu.

A més a més, tenim que dues de les empreses no volen tenir tractes -comercials, naturalment- amb l'Associació Cultural, única entitat que de poder-ho aconseguir, ens podria oferir alguna cosa de bo. No conec, és clar, el negoci de distribució de pel·lícules, i potser és quelcom complicat i dificultós, però ens agradaria que els nostres empresaris tinguessin una mica més de bon ull i de bon gust en la programació. Reconeixem que una minoria no omple el local. D'acòrd. Es la massa la que fa enlairar els negocis. Però no és demanar molt, crec, que de tant en tant es vulgui correspondre i satisfer a clients de cada setmana. Almenys en altra mena de negocis, trobem gèneres de diferents qualitats per a escollir.

De moment, doncs, no podem esperar en altra cosa que en la bona comprensió dels nostres empresaris -potser una mica difícil- i que la nova etapa del cinema «Majestic» -de brillant reforma- ens sigui una mena de vàlvula per a poder escollir, dels tres, el programa de les nostres preferències. I si continua la vulgaritat i la mediocritat en la programació, com fins ara, no tindrem altre remei que quedar-nos a casa.

Ben atentament us saluda.

A. S. C.

nueva lavadora
SUPERMATIC
automatismo
integral
sincronizado

nueva lavadora
NOVOMATIC
Más asequible
muy completa
PRECIO REGULABLE

UNA
E
X
C
L
U
S
I
V
A
D
E
V
E
N
T
A

Riera

Tel. 321

Clavè 8 y 16

GRANOLLERS

El mejor surtido - Los mejores precios

Fútbol

Mal, muy mal encuentro el que disputaron el pasado domingo el Granollers y el Manlleu. El triunfo fue para los locales por 3-1, pero, si hemos de ser sinceros, diremos que el Granollers no hizo méritos para conseguir este triunfo. El partido (el peor de la temporada) se caracterizó por el mal juego. Si tenemos en cuenta que al Manlleu, a los 5 m. se lesionó un defensa y a los 40 m. otro (éste para no reaparecer) tendremos como resultado, que al peor partido (uno u otro tiene que serlo) la suerte estuvo de espaldas al contrario, el cual luchó y trabajó como para sacar mejor resultado.

De todas formas no hay para rasgarse las vestiduras, ni mucho menos los carnets, pues en la clasificación, tenemos al Granollers en un excelente quinto lugar. De no repetirse actuaciones como la pasada, el equipo es apto para encaramarse muy arriba.

Balon-mano

En los momentos de aparecer estas líneas el B. M. Granollers, habrá disputado en París, al equipo B. Joinville, la correspondiente eliminatoria para la presente edición de la copa de Europa de Balonmano. Este partido se

presenta en extremo incierto, ya que si «a priori» damos como favoritos al Granollers en la cuestión técnica, en la parte física nos decantamos en favor de los franceses, además de que el factor ambiente estará a su favor. Estas son las suposiciones del cronista, y realmente no se poseen suficientes elementos de juicio. Para calibrar a los franceses de una manera exacta.

El B. M. Granollers jugó en la pista del Seat y ganó por 17-28. La cantidad de goles que consiguió el equipo es satisfactoria, pero encajar 17 tal vez sea excesivo. Depende de las reservas con que actuaran en vista al partido de París (al menos ésta es la táctica usual en vistas a estos partidos).

El At. Granollers empató a 12 en campo propio y contra OAR Gracia, francamente el juego de los locales no les hizo merecedores de este empate, ya que no ligaron juego suficiente para conseguir este punto. A la hora de atacar se apelotonaron por el centro y, la verdad, no había tanta gente, lo que facilitó la defensa por parte de la OAR. Estos se situaron mejor dentro del terreno de juego, pero les faltó clase para resolver el encuentro a su favor.

El Balonmano actual tiene un exceso de agarrones que, por el castigo con que se sancionan, es muy cómodo usarlos y cuando los jugadores empezaron a abusar, el pobre del árbitro se las vio moradas para imponerse, cosa que evidentemente no logró.

J. C.

UN MALDITO EMBROLLO (3r) Pietro Germi (Mundial) Detrás de unos rasgos de film policíaco se esconde la lucha del bien contra el mal. Pietro Germi, director del *El ferroviario* y *La Ciudad se defiende* desarrolla en él una crítica implacable de la «dolce vita» burguesa italiana. La cruda exposición del tema y la realidad sumamente desagradable que presenta este film son los motivos de la calificación moral 3r, pero esta realidad que presenta está llena de matices extraordinariamente humanos, que son perfectamente captados y que presentan al personaje central del film (un comisario de policía) como un ser de carne y hueso, susceptible al cansancio, al desaliento o a la indignación y hasta a la repugnancia ante ciertos aspectos del delito, contra los que sin embargo está enfrentado todos los días. De este personaje y sus reacciones derivan unos valores espirituales que hacen aconsejables este film, por otra parte técnicamente correcto, a personas formadas.

BEN-HUR (2) Majestic (William Wyler) Película larguísima, industrialísima, pesadísima, ruidosísima y todos los «ismas» que se quieran a excepción de buenísima. BEN HUR, la novela de masas que hemos leído la mayoría de la gente cuando muchachos no aparece por parte alguna en este film «kolossal». Desde el primer momento se nos engaña, se nos esconde la vida de Ben-Hur y a cambio de ello se nos muestran unos grandes desfiles de cartón, unas maquetas de pesebre hechas de imaginación y sobre todo se nos esconde la humanidad de cualquier personaje, y hasta, lo que es peor, la divinidad de Jesús. En ningún momento llegamos a sentir la emoción profunda que inducía la presencia de Jesús en los primeros cristianos. En cambio se nos enseñan continuamente los burdos decorados y cantidades enormes de soldados de «zarzuela» que en un film de tanto coste como éste debía haberse resuelto mejor. La interpretación, a excepción de Poncio Pilatos, indiferente. El sonido excesivamente ruidoso, la música falsa y las voces de los personajes malas. Es preciso comprender que una cinta puede ser mala aunque sea muy larga, se proyecte en una pantalla muy grande de una sala muy buena y suene a través de unos altavoces que marean y haya costado muchos millones (no es tan mala como los diez mandamientos).

RED SECRETA (3) Franz Peter Wirth (Astoria).

Film de espionaje que intenta expresar alguno de los problemas que plantea la división de Alemania por el telón de acero. Distráe por el interés del problema, la fotografía y la correcta dirección. No está mal.

DOS AMORES (3R) Charles Walters (Astoria) Cinta dramática. Pretende resolver los problemas amorosos de una maestra de Nueva York.

Pasa a la página 2

ALEGREMOS
NUESTRAS
DIVERSIONES

5.^a
Semana
DE
Juventud

Gran Festival Polideportivo En el Pabellón Municipal Deportivo

domingo, 10 de diciembre.
4 tarde

PROGRAMA

Extraordinario Partido de HOCKEY SOBRE PATINES, entre los equipos de E. y D. GRANOLLERS y O. J. CARDEDEU

COMPETICIONES ATLETICAS en pista cubierta, de las siguientes pruebas: Pértiga 50 m. lisos, por componentes del C. A. GRANOLLERS E. y D. EXHIBICION DE BALONMANO entre dos selecciones del ATLETICO GRANOLLERS y B. M. GRANOLLERS.

EXHIBICION DE JUEGOS DE MAGIA a cargo de los profesores DOCAMPO - JENSY - TONY GAUCHERINA y LOS ROMA, de la SOCIEDAD de ILUSIONISMO

Actuación de la Rondalla «Els Trovadors» con un selecto recital de melodías populares.

NOTAS: El Festival terminará a las 7:15 de la tarde. — El Carnet de colaborador de la V Semana de Juventud, dará por sí solo derecho a la asistencia al Festival. — Los ganadores de las diversas competiciones serán obsequiados con trofeos y Medallas de la V Semana de Juventud cedidos por **Coca-Cola**

Exposició de Josep Tur. Tur és un pintor jove. A més a més és home de gran activitat: a la Casa de Cultura té una exposició de vint obres i, al mateix temps, té una exposició penjada en una altra ciutat mentre prepara les seves coses per anar a Madrid a exposar. Potser en aquesta «activitat», en aquest «cremar etapes» que el catàleg ens anuncia pot trobar-se l'explicació dels alts i baixos de l'exposició de Granollers. Tur presentà un quadre magnífic (Teulades) al premi «Granollers» d'enguany. Aquesta obra ens feia preveure una exposició de nivell altíssim i així, gairebé, ho havíem anunciat. Ens equivocàrem. Les vint obres de l'exposició actual ens ofereixen uns desnivells pronunciadíssims que van des del ben construït bodegó (n.º 17) fins als insegurs, retocats i poc encertats quadres de cavalls i de figures (nos. 5, 6, 2, i 3) i a l'inacceptable paisatge (n.º 14). Pel nostre parer, el bodegó abans esmentat, així com les barques (n.º 8) són les millors coses de l'exposició. En aquests temes Tur es veu segur, amb un domini total d'una manera personal de concepció del quadre i amb una bona paleta per tal de resoldre els colors i l'estructura amb una matèria plàstica massissa aconseguida a cops d'espàtula no gens dubitatius. Els temes humils són els que, al nostre parer, s'adapten millor a la manera de pintar de Tur. El paisatge i la figura —els paisatges i figures que veiem exposats— no ens poden interessar gaire. La gran composició —pel tamany— que porta el número 2 (Comediantes) ens suggereix tot un reguitzell de noms de pintors que hi han influït —de la mal anomenada «pintura social»— Preguem, per acabar, al pintor, que, en una altra exposició, els catàlegs i la numeració dels quadres estiguin ja enllestits i a mà en el moment de la inauguració. Aquella «activitat» de la qual parlàvem en començar, no serà la causa d'aquestes deficiències d'organització, així com també del no excessiu encert en la tria de les obres? Ens temem molt que sí.

V.

PROSCENI

Novament, ens plau d'assenyalar les obres teatrals que, a Barcelona, són dignes de veure's.

TEATRE CALDERON. Des del dimarts passat, dia 5 hi actua la companyia «Lope de Vega», sota la direcció de José Tamayo, amb l'obra dramàtica de Buero Vallejo, *Las meninas*. Dins la producció d'aquest autor, se segueix la línia iniciada amb «Un soñador para un pueblo», i tota la crítica l'ha considerada com una de les obres més interessants d'aquests darrers anys.

El crític Ricardo Doménech, amb motiu de l'estrena a Madrid, va dir que el mèrit més important consistia en el fet de veure hi representada la nostra època i la nostra societat, malgrat estar situada l'acció, naturalment, a l'any 1656, en el moment de viure Velázquez. Copiem: «¿Cómo es esa época que a Velázquez le ha tocado vivir? Es una sociedad en la que, a la par que se derrumba la economía, se derrumban unos valores morales. Y como la economía se derrumba sin que nadie sepa cómo evitarlo, se acude a incrementar los impuestos. Y como los valores morales son ya letra muerta, en la que no creen ni sus propios militantes, se pretende ocultar el desgarrón mediante una moralidad aparente: los eufemismos, las «buenas formas» que es lo más inmoral del mundo... Velázquez alzará su voz como una imperativa llamada a la justicia y a una au-

téntica moralidad».

Recomanem sincerament aquesta obra, Dins l'extens repartiment, al destacar les figures estelars de Carlos Lemos i Luisa Sala.

TEATRE CANDILEJAS Jaume Salom, per cert oftalmòleg a la Policlínica del Vallès, de la nostra Ciutat, ha estrenat, no fa gaires dies, la seva primera obra teatral en català: *La gran aventura*. Fins ara, només havia estrenat en castellà. Destaquem, «El mensaje» i «Culpables».

De «La gran aventura», ha dit Josep M. Junyent: «Es un poema del alma, en el cual el sentimiento estético nace de la emoción que despierta la fuerza de la verdad cristiana, y en el que el arte convencional ha tomado menos parte que el instinto de la naturaleza, subordinado a una poética eternamente humana. Su acción está llevada gradualmente, con vigor y calor de vida, naturalidad y realismo».

Aquesta obra és posada en escena per la companyia «Maragall». En són els principals intèrprets Paquita Ferrándiz, Carles Lloret (que realitza una de les millors actuacions de la seva vida), Montserrat Carrulla i Lluís Nonell. La direcció és a càrrec de Francesc Díaz. Cal destacar, així mateix, el muntatge de l'obra, molt ben resolt, dins el reluït marc d'aquest teatre de butxaca.

M.

A molta gent no li agrada

(i a nosaltres tampoc):

... que s'hagi descobert un nou «procediment» de pintura, i no tan sols no es divulgui sinó que no s'admeti a concurs. (1)
... que ens plantifiquin, al Temple Parroquial, uns altars laterals tan carrincloms.
... que, malgrat les Setmanes de Joventut, encara hi hagi joves que no sàpiguen assistir amb correcció a les conferències.
... que se'ns demani la màxima puntualitat a les Santes Misses, i després moltes d'elles comencin i acabin amb força retard.
... que, tant el carrer Girona com les vies urbanes que hi van o en vénen, estiguin tan bruts de fang i tan intransitables.

Vox populi agraeix:

Que finalment s'hagin instal·lats llums elèctrics al carrer Frederic Soler.

Fura

(1) Ens referim a la base segona del Concurs d'art convocat per l'Organització Jovenil que diu: «Las obras que podrán presentarse serán de las secciones: 1.º, Pintura en todos sus procedimientos, menos abstractos». (sic)

Café-Restaurante

Salamero

Centro Católico - Tel. 701

Meriendas	Helados
Refrescos	Batidos
Desayunos	Polos

Café de calidad - Licores de marca
Alquiler de toda clase de servicio para Banquetes y Fiestas Familiares

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B. 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE